

Gençlik

Tarık Buğra, ‘**Gençlik Türküsü**’nde; “bir Olcay’dan bir Leylâ, bir Betül’den bir Aslı yaratanlara, Köroğlu torunlarına, Ferhad torunlarına, yüreklerini ve kafalarını yitirmeyenlere, satmayanlara, paslandırmayanlara” şöyle seslenir:

“Uç beyleri artık sadece o muhteşem Osmanlı tarihinin solgun ve kırgın yapraklarında. Fakat yazıklar olsun uç beylerinin ruhunu yaşamayan gençlere. Artık destanlar yazılamıyor, belki yazılamaz da ve belki böylesi daha iyidir. Fakat **yazıklar olsun destan yazmak arzusunu duymayan**, bu arzuyu nâra türkülerindeki şevkle duymayan **gençlere**, yazıklar olsun âşık olmadan, sevgilisini bilmeden aşk uğruna, sevgili uğruna destan yaratmak şevkine kapılmayan gençlere, **yazıklar olsun “ben” diyemeyip de sünepeliğin avuntusunu “biz”de bulan geçlere**, yazıklar olsun. **Tanrı’nın tek ve tekrarlanamaz armağanını idrâk edemeyen gençlere! Yazıklar olsun, yazıklar ki bir daha asla genç olamayacak ve gençlikleri olgunluklarını, yaşlılık yıllarını kurtaramayacak, sıradan adam olarak göçüp gidecekler!**

Balıkçı kuşu denizin derinliklerine dalar ve dişisine parlak, renkli çakıltaşları çıkarır. Bu türkü genç balıkçı kuşlarıdır, sevgili, **aşkları için denizin derinliklerinden iyilikler, güzellikler, yiğitlikler, kahramanlıklar, dürüstlükler çıkarmak için didinenler** içindir, kişiliklerini bulmaya çalışanlar için, kişiliklerini geliştirmeye çalışanlar içindir. Gençlik armağanını, o Tanrının en aziz ateşini hazırlap sloganların peşinde, meyhane tartışmalarında, sokak kavgalarında, sürü hareketlerinde küllendirenler için değil.

Bu türkü gençlik türküsüdür, aşk türküsüdür, yiğitlik türküsüdür, kişileşme uğruna açılan büyük savaşın türküsüdür.”

***

- Gençlikten ihtiyarlığa doğru değişimi, Cahit Sıtkı Tarancı şöyle anlatır:

Yaş otuz beş! yolun yarısı eder. Dante gibi ortasındayız ömrün. Delikanlı çağımızdaki cevher, Yalvarmak, yakarmak nafil bugün, Gözünün yaşına bakmadan gider. >	Şakaklarıma kar mı yağdı ne var? Benim mi Allahım bu çizgili yüz? Ya gözler altındaki mor halkalar? Neden böyle düşman görünüyorsunuz, Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?
Zamanla nasıl değişiyor insan! Hangi resmime baksam ben değilim. Nerde o günler, o şevk, o heyecan? Bu güler yüzlü adam ben değilim; Yalandır kaygısız olduğum yalan.	Hayal meyal şeylerden ilk aşkımız; Hatırası bile yabancı gelir. Hayata beraber başladığımız, Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir; Gittikçe artıyor yalnızlığımız.
Gökyüzünün başka rengi de varmış! Geç farkettim taşın sert olduğunu. Su insanı boğar, ateş yakarmış! Her doğan günün bir dert olduğunu, İnsan bu yaşa gelince anlarmış.	

***

- **Türk Gençliğine** (*Remzi Oğuz Arık*)

Liselerin ilk sınıflarında başlayan ilk gençliğinizin sorumsuz, hesapsız olarak son sınıflara doğru geliştiğini ıztırapla görmekteyim. Başka milletlerde, Batı insanlığına rehberlik yapan olgun milletlerde, bu sınıflar; bu ilk gençlik devresini nasıl ısıtır ve ışıtır, biliyorum. **Güzel sanatların her kolu, faydalı bir makinalar bilgisi, yaşayan yabancı diller öğrenimi**, taklit ve özentili olmayan bir **spor hayatı, yurdu ve insanlığı tanıyan sistemli geziler..** Bu devrenin başıboş gençliğini şahsiyetler haline getirir.

Sizin, cumartesi ve pazar tatillerinde, yahut bayram ve sömestir tatillerinde sizin için olduğu kadar aileniz için de bıktırıcı, hattâ bazen utandırıcı bir **boşlukla, âvârelikle snen genç enerjilerinizin**, büyük tatillerde nasıl havaya savrulduğunu kahrolarak grenlerdenim. Her yaz, Türkiye'nin her yerinde, bu binlerce genç enerjinin; boşuboşuna akıp giden su kuvvetlerimiz gibi, nasıl israf edildiğini, nasıl bulandırıldığını dĞnerek bilenlerdenim.

En aşağı dört yılınız; Türk şahsiyeti olmazdan, insanlığın bir düşünen parçası haline gelmeniz için gereken tek hazırlık yapılmadan, **kötü hazırlanmış kitapların sifonlarıyla aktarılan malmat yükünden ezilerek, görmesini bilmeden bakarak, tanınmasını bilmeden yürüyerek**, kendinizle muhitinizle yetişenleriniz ve yetiştirenlerinizle eğlenerek, tam bir hiçlik bataklığına gömülüp gitmektedir.

Üniversite hayatınızı taçlandıran asıl gençlik devreniz, lise hayatınızdan da beterdir! Bir insana bütün mrnce lâzım olan yetişmeden, malzemededen dörtte nz mahrum olarak geldiğiniz şu sözde büyük şehirlerde, zaten **tesadüflerin eserisiniz**.

Memleketin dört köşesinden Ankara'ya veya İstanbul'a koşup gelen bu gençliğin ruhu taze, bedeni dintir. Lise tahsili onları yormuş fakat eskitmemiştir. Hattâ ilerinin hiç aılmadığ sayfaı ne kadar çoktur!

Memleketin türlü coğrafyasından, türlü ikliminden, hattâ türlü etnoğrafyasından ve folklorundan birer örnek gibi Ankara'ya, İstanbul'a sızıp gelen bu gençlik; Sakarya'nın, Kızılırmak'ın, yahut Ceyhan'ın veya Menderes'in toprakta açtığı yollardan aktığı gibi, yollarını, yataklarını bulurlar. Ne yapacakları, ne yiyecekleri, ne okuyacakları şey ile ne bulaşacakları yer ile uğraşan olmuştur. Onlar, geldikleri yerle hemen hemen benzerliği olmayan bu şehirlerimizde, her şeylerini el yardımıyla bulmuşlardır. Bu yüzden de, ömürleri boyunca cezasını çekecekleri yahut minnettar kalacakları tesadüfün eline düşmüşlerdir.

Üniversiteye girmeniz tesadüfle başlar: Hemen hemen hiç biriniz, istediğiniz ve kabiliyetli olduğunuz yere değil; elinize geçebilen yerlere takılmışsınızdır. Zekânızı kim ölçmüş, temayllerinizi kim incelemiş, nerelerde kendinize ve bu memlekete daha verimli olacağınızı kim arayıp sormuştur?

Tesadfle girdiğiniz şu "Yüksek Ğretim" devrinde, yemeniz, imeniz, yatmanız, temizlenmeniz, hattâ eğlenmeniz, tabi olarak okumanız, hele düşünmeniz, hele tanışmanız, sevişmeniz tesadüfle olur ve tesadüfle yrr... llerdeki kum tepeleri gibi, mrnz, enerjiniz, güzel düşünceleriniz, güzel plânlarınız şu sözde büyük şehir dediğiniz gürültü arasında **sonbahar yaprakları gibi savrulup gidecektir**.

Ne bilgiye, ne bilgisizliğe; ne fakirliğe, ne zenginliğe; ne bekârlığa, ne evliliğe; ne hürriyete, ne istibdada; ne gençliğe, ne ihtiyarlığa; ne dostluğa, ne düşmanlığa; hattâ ne vatan severliğe, ne vatan sevmezliğe; ne tenbelliğe, ne alışkanlığa; ne uşaklığa, ne efendiliğe; ne sağlığa, ne hastalığa.. dair görüşünüz durulmuştur...

Memleketin dört köşesinden bize ruhları taze, bedenleri din gelip tesadüflerin eline verdiğimiz bu tesadüflerin elinden tutarak şu veya bu liseye, şu veya bu fakülteye, şu veya bu yüksek okula götürdüğü Türk gençliğinin işi bitmiştir. Bir gün onlardan çoğunu, yine **tesadüfle edindikleri mesleklerinin nvaniyle bir kur'a sepetinin başında, çekilecek görev yerlerinin peşinde** buluruz.

Lisenin ikinci devresinde boyuna makina mühendisliğinin rüyasını gören şu genç işte şimdi Mlkiyededir. Bütün ortaöğretimde, hattâ ilkmektepe, müzik için en büyük hasreti, sevgiyi, kabiliyeti göstermiş olan şu kimsesiz genç, işte Orman Fakültesine sığınmıştır...

Böylece; Trkte sanatın dehâsını aksettirtecek olan insan, **bir nahiyede silik bir müdür, yahut, bir kıtada iştatsız bir subaydır**. Türkiye'de felsefeyi, edebiyatı, yahut Türk şiir kabiliyetinin feyzini vatanımızda ve insanlığın içinde temsil edecek insan, Ziraat Fakültelerinde, yahut Sorbon'da Biyoloji Enstitüsü'nün sıralarında silinip gitmektedir...

Yeni Türkiye'yi kuracak büyük zihniyet inkılâbının keskin adalet kılıcını, rasgele bir yüksek tahsil arayanların eline bırakan Türkiye Devleti! Yeni Türkiye'yi kuracak büyük ve gerçek zihniyet inkılâbını hazırlamasını beklediğimiz Ğrenci zümreyi; maaş için, karın doyurmak için yüksek tahsilin herhangi parasız ve yatılı şeklini arayanlara açık bırakan Türkiye Devleti!

Her genci kabiliyetine göre yetiştirmek için başka milletlerin başvurduğu çarelere sen ne zaman iltifat edeceksin?

Siz, ey Türkiye'nin terbiyecileri, psikologları! Bu dert için kafanızı, kaleminizi ne zaman işleteceksiniz?

***

- **Büyük Türkiye Rüyası** (*Prof. Mehmet Kaplan*)

Bugün Türkiye’de kendini kuvvetle hissettiren bir “gençlik meselesi” vardır. Bu meselenin tezahür tarzı “gençliğin isyanı” şeklindedir. Bâzıları bu “isyan”a siyasî bir mâna ve mahiyet vermek istemektedirler. Fakat **meselenin aslı Türkiye’nin artan nüfusu, ona uygun terbiye müesseselerinin kurulmayışı ve muazzam bir enerji kaynağı olan gençlik gücünü faydalı bir yolda kullanamayıştır.** Gençlik, fizyolojik ve psikolojik olarak hareketlilik ve isyan halidir. “Delikanlı” kelimesi bu durumu kuvvetle belirtir. Hürriyetin savurduğu fikirler büyük şehirlerde toplanan gençleri sarhoş ediyor...

Alain, “İnsan yapacak veya yıkacak bir şeyle meşgul olmazsa can sıkıntısından patlar.” der. Bu, çocuklarda açıkça gözüktür. Onlar ya yaparlar, ya yıkarlar. Gençler de öyledir. **Çocukları ve gençleri daima kendileri için faydalı olacak şeylerle meşgul etmek lâzımdır.** Spor, eğlence, okuma, sanat... Bunlar hem bedeni, hem de ruhu oyalayan ve terbiye eden vasıtalarlardır.

Gençlerin enerjileri müsbet ve faydalı yolda kullanılmadı mı, tabiat kuvvetlerinden daha güçlü olan bu kuvvet yıkıcı olur. **İnsan muhayyilesi ve zekâsı, en yüksek tepeye gençlikte ulaşır.** Muhayyile ve zekâ kahramanlıkla birleşti mi dünyayı alt-üst eder. **Tarihin hemen hemen bütün büyük zaferleri, keşifleri ve icadları bunları başaranların gençlik yıllarına rastlar. İnsanoğlu genç iken yola çıkar. Kendisine daha sonra çeki-düzen verir.** Olgunluk kendisine çeki-düzen vermek, yaşlılık ise katılaşmak demektir.

***

- **Gençlere söylemek istediklerim** (*Peyami Safa*)

Ben iki yaşında babasız kaldım. Bütün çocukluğum ve gençliğim korkunç bir hastalığa ve fakirliğe karşı mücadele içinde geçti. Kimsesiz, sıhatsız, parasız ve tahsilsiz kaldım. Orta 8’den yukarı okul görmedim...

Aranızda, hastalara, fakirlere, kimsesizlere hitap ediyorum. Sizin kırbaçlayıcı, koşturucu, çalıştırıcı ve yaratıcı yoksulluk gibi bir hâminiz ve dostunuz var. O sizi her türlü başarısızlık, sıhatsızlık, himayesizlik ve kültürsüzlükten koruyan bir enerji kaynağıdır. Kendinizi sağlam, zengin ve arkalı farzediniz. Öyle çalışınız. Aldanmayacaksınız. İsteddiğiniz her şeyi elde edeceksiniz, sırtınız yere gelmeyecek.

Şimdi de, aranızdaki sıhhatli, refahlı, himayeli gençlere hitap ediyorum. Sıhhatinizin, servetinizin ve varlıklı büyüklerinizin, size verdikleri güven en büyük düşmanınızdır. Tanıdığım mirasyedilerin çoğu tembel, serseri ve perişan olmuşlardır. Fakat aralarında fakir gibi, hasta gibi, kimsesiz gibi çalışan müstesnalara da vardır ve diledikleri başarıları kazanmışlardır. Onlara katılınız. Kendinizi parasız, sıhatsız ve kimseiz telâkki ediniz. Muvaffak olacaksınız.

Ünlü bir İngiliz yazarı soruyor:

“Hayatta muvaffak olmak için ne lâzımdır? Sıhhat mı? Hayır. Para mı? Hayır. Zekâ mı? Hayır. Yüksek bir bilgi mi? Hayır.

Ve ilâve ediyor:

“**Hayatta muvaffak olmak için, her bakımdan beslenmiş, büyütülmüş bir irade kuvveti lâzımdır.**”

Bu irade kuvvetine biz fizikteki tâbiriyle “enerji” diyoruz. **Ruh enerjisi. Sıhhati de, refahı da, kültürü de o yaratır.**

Alelâde bir baba öğüdü. Fakat her zaman doğru:

“**Uğraş, didin, düşün, ara, bul, atıl, bağır!**

Durmak zamanı geçti, çalışmak zamanıdır.”

***

- **Gençlerle Başbaşa** (*Prof. Ali Fuad Başgil*)

- **Çalış, genç arkadaşım çalış! Nâmerde muhtaç olmak, ölmekten beterdir.**
- **Gençliğini eğlenmekle geçiren, ihtiyarlığını ağlamakla geçirir.**

Muvaffak olma yolunun tehlikeleri ve düşmanları

Muvaffakiyetin ilk düşmanı tenbelliktir. Tenbelliğin yerine, adamına ve çağına göre girmediği kalıp yoktur. Tenbelliğin adı havailiktir. Bir adı gevşeklik, bir adı hoppalık ve züppelik, bir adı uyuşukluk, üşengeçlik, keyfine düşkünlük, tenseverliktir. Bazan en meşru bir mazeret kılığına girer; hasta olur, yorgun düşer ve herkesi haline acındırır. Bazan iş yapar görünür; hakikatte hiçbir şey yapmaz. Bazan tatlı bir dille konuşur ve gönül çeler.

Muvaffakiyetin bir diğer düşmanı kötü arkadaştır. Arkadaşın kötüsü, emin ol ki, bir gencin başına gelebilecek kötülüklerin en kötüsüdür. Ve her kötülük gibi o da sinsi ve maskelidir. Dost ağzı kullanır. Seni esirger ve yardımına koşar görünür. Sözlerime kulak ver: arkadaş olacağı kimse arayacağı şart çalışkanlık, dürüstlük ve iyilik severlik olsun.

Muvaffakiyetin bir düşmanı da kötü örneklerdir. Ahlâk dükünlüğünü, bunlar bir zekâ eseri sanır, namuslulukla alay eder ve aldatmak suretiyle ulaşmayı bir muvaffakiyet sanır. Namusluluk, insan vicdanı ile başbaşa kaldığı zaman ona verecek utandırıcı hesabı olmamak demektir. Bu ise, emin ol ki, mesut olmanın ve iç huzuru ile yaşamanın ilk ve en zarurî şartıdır.

Muvaffak olmanın şartları

Muvaffakiyetin ilk şart iradeli olmaktır. İnsan, zekâsı ve bilgisiyle değil, ancak iradesi ile insandır. Zayıf iradeli insanlardan muvaffak olmuş ve yükselmiş tek bir misal gösterilemez. İradenin üstün kuvvetine inanınca hayatımızın plânı şu olur: gayret, hergün biraz daha gayret... Yavaş ta olsa daima iyiliğe ve kemale doğru emin bir ilerleyiş.

Kâh sırf taklit ile, kâh düşünceli bir surette başlayan itiyat (alışkanlık)lar, zaman içinde tekrarlı tekrarlı yerleşir ve başlangıçtaki şuurunu kaybederek otomatikleşir. Etrafımızdakilerden görerek bir iki sigara içeriz. Biraz sonra arkadaşlık gayretile bir iki daha... derken sigara içme itiyadına saplanır kalırız. İçki, kumar, yalancılık, havailik... gibi belâlı alışkanlıklar da hep böyle başlar. Ve iptilâ denilen felâketle biter. "Alışmış kudurmuştan beterdir." Kumar masasında, meyhane köşelerinde, kahve ve peykelerinde ömür geçiren nice bedbaht görürsün ki, bunlar hep ilk adımın kurbanıdır.

Ahlâkî mânâda iradeli olmak demek, fiil ve hareketlerin iyisini seçip icra etmek şeklinde beliren ruhî kuvvete sahip olmak; hareketlerimizde kötü örneklerin, kötü telkin ve itiyatların esiri kalmayarak kendi fiillerimizin bizzat yaratıcısı, sevk ve idare edicisi olmak demektir.

Terbiyenin ruh ve karakter üzerindeki tesiri

Her insan, kendisine mahsus olan, bedenî yapısı ve organik farikaları ile kendi başına bir âlem ve bir biyolojik tip teşkil eder ve her ferdin bu bedenî yapısı ve organik husussiyetleri onda muayyen bir fizyolojik oluş vücade getirir ki buna "mizac" denilir.

Fakat insanlar birbirinden yalnız bedenî yapıları, çehreleri ve mizacları itibarıyla değil; aynı zamanda ve bilhassa manevî, ruhî teşekkül ve reaksiyonları itibarıyla de ayrılır. Her insan, kendine mahsus manevî yapısı ve ruhî hususiyetleri ile bir başka âlem ve bir psikolojik benlik yahut "şahsiyet" teşkil eder.

Ve ferdin bu manevî yapısı ikle ruhî husussiyetleri onda muayyen bir duyuş ve hareket ediş tarzı yaratır ki buna da "karakter, huy, tıynet, seciye" denir. Her ferdin ruhî hususiyetleri onda muayyen bir zihniyet ve bir hayat görüşü yaratır. Karakterli adam, prensip ve şahsiyet sahibi, düşünceli ve iradeli adam demektir. Karactersiz adam da şahsiyetsiz, sözüne ve işine güvenilmez adam demektir.

İnsanlar muhtelif mizaç ve karakterdedir. İnsanların bazıları çabucak müteessir olur, heyecanlanır, hiddete kapılır; bazı iç âlemine çekilip kendi duygu ve düşünceleri ile yaşar; hazzı ve elemi olanca şiddeti ile duyar. Bazısı gayet canlı, hareketli, müteşebbis, cüretli ve cesaretlidir; sokulgan ve atılgandır. Derunî hayattan, tefekkür ve tahassüsten hoşlanmaz. Bilâkis hayatını, hareket ve faaliyet şeklinde yaşamak ister. Bunlar daima şendir, iyimserdir, içleri tükenmez bir ümit ve emel ile doludur. Bu tipler realisttir ve pratiktir; çabuk karar verir ve kararlarını hemen icraya kalkışır. İnsanların bazıları gvşek ve hantaldır; mütereddît, vehimli, çok hesabî ve çekingendir. Çok düşünür, enine ve boyuna çok hesap edip ölçer, fakat az hareket eder. Bu tipler ekseriye gamlı ve kötümserdir.

Terbiye ve ahlâkın gayesi, karakterli ve sağlam seciyeli insan yaratmaktır. **Huylarımızın bazılarını değiştirmek elimizdedir**, bazılarını değildir. Bazı hastalıklar gibi, huyların bazısının menşei de aile ve irstir. **İrsî huyları değiştiremeyiz.** Huylarımızın bir kısmının mizaç dediğimiz

organik hususiyetlerimize bağlandığından şüphe edilemez. Yaş, iklim ve meslek gibi faktörlerin ve hususiyle verem gibi bazı hastalıkların mizacı değiştirmek suretiyle huylara müessir olduğunu herkes bilir.

Mizaca bağlı huyları islâh etmek mümkündür. Spor, organik mekanizma vasıtasıyla ruh ve karakter üzerinde çok müessir bir rol oynayan mühim bir ruhî terbiye usulüdür. Mizaca bağlı huylar üzerinde, spordan başka, musiki ile lisan temrinleri ve inceliklerinin mühim tesirlerini de unutmayalım.

***

- **Beklenen gençlik** (*Nurettin Topçu*)

Gençlik, geleceğin tohumudur.

Batının Beethoven, Goethe, Lamartine ve Hugo gibi hiç ölmeyecek çocukları, ruh dünyasında ebedî gençlik aşısı yaptılar; yeryüzüne ümit, aşk ve iman ışıklarını serptiler.

Ashab devri, İslâmın ilk genç devridir. Osmanlılar, asırlarca yaşlanarak kocamış olan bu aşak ve imân ağacına yenien gençlik aşısı yaptılar. Yavuz Selim, sanki Hattâb'ın oğlu Ömer'in tekrarlanan gençliğidir.

Mesih de bir delikanlıydı. İnsanlığın kalbini, ebedî merhamet aşısı ile gençleştirdi.

İslâmın ilk cihadı olan Bedr'in sevgisiyle harekete geçerek Medine dışında düşmanı karşılamakta ısrar eden **ilk İslâm gençleri Uhud'da can verirlerken** sekiz yüz yıl sonra üzerlerine lâv gibi ateş akıtan Bizans'ın surlarına tırmanmak için şehitliği paylaşamayan **Fatih askerlerinin gençliği oldular.**

Mecnun da delikanlı idi. O, her sevda çağının kendinden aşı aldığı bu yeryüzünde **aşkın âşkı olmuştu.**

Anadolu'da devlet kuran müslüman Türk'ün simasını, Alpaslan'ın yaşama aşkını Allah sevdasıyla birleştirerek kendinden rahmet sevgi taşıyan **gençliğinde görüyoruz. Bu sîma,** asırların arasında olgunlaşarak **Osman'ın adalet ahlâkıyla Murad'ın şehadet sevdasında kemâlini buldu.**

Dünyanın en heybetli gençliğini hayata çıkarmıştık. Onyedinci asırdan itibaren bu harikulâde şahsiyetin çözüldüğünü görüyoruz.

Kurtuluş harbinden önceki devirde, vatan parçası diye **Yemen çöllerine koşan bir gençlik** vardı. Zaferden sonraki gençlik için Anadolu'da hizmet teklifi, çoğu kere sürgüne gönderilmek mânasına geldi.

Benliğimizden kaçarak Batı'nın taklitçiliğine sığınma sevdamız yıkılışımızın sebebi oldu. İlk yıkım **Servet-i Fünun'un temsil ettiği cılız, cesaretsiz, imânsız ve bitik bir gençliği** hayata çıkardı... Din, cemiyet için kuvvet kaynağı olmaktan çıkmış, yerine hurafelerden ibaret bir iskelet bırakmıştı.

Meşrutiyet nesli, üç asır önce kaybedilen ilham ile yaratıcılığın metafizik semalarından **aklın dar sınırlarına inmişti...** Sözde dinî neşriyat ve çalışmalarla İslâmı yeniden canlandırmayı hedef tutan bir cereyanın önderleri ise istirmacılar, menfaatçı ve cahil kimselerdir.

Yaratıcılığın yerini taklitçiliğin tutmuş olması, bu hatalı yol, son üç asırlık devrimlerimizin verimsizliği ile nihayetlendi: **Üçyüz yıldanberi bizi olduğumuz yerde bocalattı ve daima gerilettili.** Biz İslâm ruhunun gerçek sahibi ve varisi iken kıt'alara medeniyet ulaştırıran bir millettik. Geçen asırdan beri sahneye çıkan yeni taklit rüzgârı sırasile bizi **Fransız, Alman, Amerikan modalarına tâbi kıldıktan sonra,** ruh ve kültür buhranı iradesiz varlığımızı Çin ve Sılav dâvası olan anarşist bir sistemden gıdalanmaya kadar götürdü.

Kur'an'ın Allah'tan emanet diye getirdiği kalb ile yükseltilen **insan,** Batı'lı sosyoloji mektebinin gözünde **sürü seviyesine indi;** modern Amerika'nın hayat anlayışı içinde **eşyadan farksız hale geldi...** Yirminci asrın bütün lüks ve kazanç hırsları ile İslâmı beraber yaşatmak istediler...

Uzviyetten ilme, ilimden felsefeye, felsefeden sanata ve ahlâka ve nihayet dine yükselmemiz lâzımdır. Bu iş bir maarif işidir ve bir neslin kurtuluşunu ancak maarifinin yükselmesinde aramak lâzımdır.

***

- **Fetih Marşı** (*Arif Nihat Asya*)

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;

Yürü ! Hâlâ ne diye oyunda oynastın ?

Dağlardan çektiriler, kalyonlar çekilecek. Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek ! >	Fâti̇h'in İstanbul'u fethettiği yaştasın.
Sen de geçebilersen yârdan, anadan, serden... Senin de destânını okuyalım ezberden... Haberin yok gibidir taşıdığın değerden...	Elde sensin, dilde sen; gönüldesin, baştasın... Fâti̇h'in İstanbul'u fethettiği yaştasın.
Yüzüne çarpmak gerek zamanenin fendini ! Göster: Kabaran sular, nasıl yıkar bendini ! Küçük görme, hor görme -delikanlım- kendini !	şu kırık âbideyi yükseltecek yaştasın; Fâti̇h'in İstanbul'u fethettiği yaştasın.
Bu kitaplar Fâti̇h'tir, Selim'dir Süleyman'dır, şu mihrâb Sinanüddin, şu minâre Sinan'dır. Haydi artık uyuyan destânını uyandır.	Bilmem neden gündelik işlerle telâştasın ? Kızım, sen de Fâti̇hler doğuracak yaştasın !
Delikanlım, işâret aldığın gün atandan, Yürüyeceksin... Millet yürüyecek arkandan ! Sana Selâm getirdim Ulubathı Hasan'dan	Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın Fâti̇h'in İstanbul'u fethettiği yaştasın !
Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin Çelebiler çekilip haremelerde kışlasın, Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın.	Yürü, -hâlâ- ne diye kendinle savaştasın ? Fâti̇h'in İstanbul'u fethettiği yaştasın !

***

- **Gençlerimiz girişimci olmalı** (*Turgay Polat*)

Türkiye genç ve dinamik bir ülke bunu hep duyuyorsunuzdur. Ama bu genç kitlenin nereye doğru yol aldığı daha önemli değil mi? Ülkemizde her yıl 3 milyona yakın genç üniversite veya lise, yani okul seçiyor. Ben bu işi bir ülkenin insan kaynakları yönetimi olarak görüyorum. Çünkü biliyorum ki bu nesli doğru yönetmek hayati önem taşıyor. Çünkü tren kaçtı kaçacak. Bir an önce bu treni yakalamamız lazım. STEM, Endüstri 4.0, yazılım, kodlama, robotik kavramlarının hepsinin bacası “girişimciliktir”. Bütün gençlerin sorunu, bilmediği gelecekte korkma ve sorusu “**iş bulabilir miyim?**” oluyor. Bu soruyu tarihe gömmedikçe işimiz gerçekten çok zor.

Bugün dünyanın en önde gelen girişimcileri neden hep aynı ülkelerden ve bölgelerden çıkıyor diye hiç düşündünüz mü? **şu anda dünyanın en büyük on şirketini Amerikan şirketleri oluşturuyor. Bu şirketlerin ilk dördü ise Apple, Microsoft, Google ve IBM. Bu teknoloji şirketlerinin kuruluş hikâyelerinin arkasında son derece büyük girişimcilik hikâyeleri yatıyor.** Örneğin Apple dediğimiz de Steve Jobs'u Microsoft dediğimizde Bill Gates'i artık tüm dünya tanıyor. **Bugün Apple Teknoloji Şirketinin piyasa değeri 800 milyar dolar. Türkiye'deki ilk 500 şirketin toplam değeri ise sadece 131 milyar dolar.** Peki girişimcilik hangi ortamda gelişir? Bu soruya net bir biçimde cevap vermek gerekirse **özgür yatırım ortamının bulunduğu ülkede girişimcilik filizlenir, yeşerir, büyür ve gelişir. Girişimciliğin gelişebilmesinin bir başka olmazsa olmazı ise eğitim sisteminizin yaratıcılığı teşvik etmesidir.** Bütün bu koşullar açısından değerlendirdiğimizde Türkiye girişimci olmak için potansiyel girişimci adaylarına çok da bir şey sunmuyor.

Bakın neden bu ülkede bir türlü girişimcilik olmuyor anlatayım; bu ülkede çocuklarımıza “icat çıkarma” demiyor muyuz? diyoruz. Başka; **farklı olandan korkuyoruz, bize benzemeyeni sevmiyoruz, akıl yerine kurnazlığı seviyoruz, sabır yerine telaşlıyız, merak yerine uyum seviyoruz, bilgi yerine kanaat kullanıyoruz, özgün yerine taklit etmeyi seviyoruz, kazan-kazan yerine kazan-kaybet seviyoruz, ödül yerine ceza istiyoruz.** İşte bu yüzden bizden yenilikçi, girişimci çıkmaz. Bu saydıklarım iklim bozukluğu! Bir de sistem sorunu var ki bu sorunun temelini eğitim sistemi oluşturuyor.

Bütün bunları düzeltmek için; bilimsel düşünmenin desteklenmesi, veriye dayalı ekonomi ve tabi ki eğitim sistemimizden başlayarak araştırma ve geliştirmeye ayırdığımız paya dek her şeyimizi gözden geçirmeliyiz. **Gençlerimize ve çocuklarımıza onların yaratıcılığını teşvik edecek ortamları oluşturmamız gerekiyor. En önemlisi de okullarımızı en başta da üniversitelerimizi iş bulma**

kurumu gibi görmek yerine geleceğin insanını yetiştiren kurumlar olarak görmemiz gerekiyor. Türkiye’den girişimci çıkar mı tabi ki çıkar. Ama yeter ki biz çocuklarımıza ve gençlerimize özgürce düşünmenin ve yaratıcı düşüncenin yolunu açalım ve onları buna inandıralım. Ama önce bizler gençlerin önünden çekilip kendi korkularımızı onlardan uzak tutalım. 17 yaşında bir gence gelecekte ne yapacağını sorduğumda “Kamu yönetimi okuyacağım çünkü Ankara’da tanıdık var bana iş bulur” demesi beni çok korkutuyor

***

- İslâm Kültürü Profesörü Abdullah Nasih Ulvan’ın “**Gençlere**” kitabından:

Gençler! **Niçin yaratıldığımızı ve görevinizin ne olduğunu** biliyor musunuz?

“Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zâriyat, 51/56).

Allah’ın size yüklediği ve gerçekleştirilmesi için sizi yarattığı en büyük görevinizse, yeryüzünde O’nun hükümlerinin hakimiyetini sağlamak, kulları, kulların kulluğundan çıkarıp, Allah’ın kulluğuna kavuşturmak, dünyanın darlığından bolluğuna, küfrün zulmünden, İslâm’ın adaletine götürmektir.

Gençler! Bu görevi nasıl gerçekleştireceğinizi biliyor musunuz?

Bu görevi, benimseyeceğiniz ve varlığınıza yerleşmesi için çalışacağınız beş temel özelliklerle gerçekleştirebilirsiniz.

1. Sarsılmayan, eğilmeyen, köklü bir imanla...
2. Yapmacıktan ve iki yüzlülükten uzak, doğru bir ihlas ile...
3. Korku ve ürküntü tanımayan sağlam bir azimle...
4. Yorulmak ve usanç tanımayan programlı bir çalışmayla...
5. Zafer veya şehidlikten başka bir şık tanımayan, kıymetli bir fedakârlıkla...

Aslında bu beş özellik, Allah’a verdikleri ahde bağlı kalan mü’minlerin ve Allah’a ait konularda, kınayanın kınamasına aldırmayan Müslüman gençlerin sıfatlarıdır. Çünkü **imanın temeli temiz bir kalb, ihlasın temeli temiz bir gönül, azmin temeli güçlü bir şuur, çalışmanın temeli dinç bir irade, fedakârlığın temeli de köklü bir inançtır.**

Gençler! Şunu bilmelisiniz ki, Erkam’ın evinde karargâh kuran ve İslâmın zaferi ilk küçük İslâm cemaatinin fertleri hep gençlerdi. Rasûlüllah’ın (sav) peygamber olarak gönderildiğinde yaşı kırktı. Ebu Bekr ondan üç yaş küçüktü. Ömer yirmiyedi yaşındaydı. Osman, Rasullullah’tan küçüktü. Ali hepsinin küçüğü idi. Abdullah b. Mes’ud, Abdu’r-Rahman b. Avf, Mus’ab b. Umeyr, Bilâl b. Rebah, Ammar b. Yassir ve onlarcası hep gençlerdi.

Gençler! **Gayemiz Allah’dır.** Her zaman şu ayeti dilinizden düşürmeyin:

162. (Ey Muhammed!) De ki: “Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir.”

163. “O’nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum. Ben müslümanların ilkiyim.” (En’am, 6/162-163)

Vicdanlarınızın en derin noktasından inanmalısınız ki, **Allah’ın dini İslâm hidayete erdirici, kurtarıcı kaplayıcı ve ebedidir. Diğer bütün beşeri sistemler bir aldaniş, bir talihsizlik, bir bilgisizlik örneğidirler.**

Gençler! **Önderimiz Rasûlüllah’tır.** Bu, beşeri kahramanlıkların ve insani olgunlukların tamamını şahsında, en üstün şekilde temsil eden, Fahr-i Kâinat’a kayıtsız şartsız uymakla olur.

Ebedi Risaletin sahibine has olan en güzel ve büyük önderlik, ister ibadet ve zühde bağlı olsun, ister alçakgönüllülük yumuşak başlılıkla ilgili olsun, ister güç ve cesarete ait olsun, ister ince siyaset ve prensiplerde sebata bağlı olsun herkesi ve herşeyi kapsamına alır.

Gençler! müslüman genci diğerlerinden ayıran örnek olma ve önder olma özellikleri şunlardı:

“**Akıcı bir konuşmaya sahip olmak.**”

“**Sözü kolay anlaşılır ve ifadesi güçlü olmak.**”

“**Söz adabını bilmek.**”

Gençler! İslâm ve kâinat peygamberinin şahsında canlı bir vücut haline gelmiş insanî olgunluğu örnek edinmek istiyorsanız **azminizi pekiştiriniz, gayretinizi artırınız.** İşte bu sizin her

konuda diğer insanlardan ayrı ve üstün olmanızı sağlar; ibadette, zühd ve takvada, tevazuda, hikmette, sebatta, güzel ve yerli yerince konuşmada... Bütün kemal sıfatlar ve güzel ahlâkta...

Gençler! **Düstûrumuz Kur'an'dır.** Onun yolunda yürüyenlerin, onun prensiplerini uygulayanların en doğru, en sağlam ve en isabetli bir yolda olacaklarını bütün dünyaya ilan etmelisiniz.

15. Ey kitap ehli! Artık size elçimiz (Muhammed) gelmiştir. O, kitabınızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden birçoğunu sizlere açıklıyor, birçoğunu da affediyor. **İşte size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir.**

16. Allah, onunla rızası peşinde olanları selâmet yollarına iletir ve onları izniyle, **karanlıklardan aydınlığa çıkarıp kendilerini dosdoğru bir yola iletir.** (*Mâide, 5/15-16*)

Bu Kur'an'ın sadece bir halk topluluğuna veya sadece bir millete gelmeyip bütün halklara ve bütün milletlere geldiğini insanlara açıklamalıyız.

Bu Kur'an'ın hükmünün esası, **hayat programı**, şeref ve zafer yolu olduğunu, onun gösterdiği hidayete uymayanların sapıtıp zarara uğradığını ve sapıtanlardan olduğunu bilmeyenlerin kulaklarını çnlatacak şekilde ilan etmelisiniz.

Gençler! **Şahsiyetinizi güçlendiren**, sizi tarif eden, sizi başkalarından ayıran dört ana temel:

- 1. İnançta seçkinlik:** Doğru müslüman kendisi için, inançta, fikirde ve dünyaya ait işlerde Kur'an'dan başka imam, Rasûlüllah'ın (sav) yolundan başka bir yol edinmez.
- 2. İbadette seçkinlik:** Müslüman, nerede olursa olsun, nereye giderse gitsin, nereye konarsa konsun, ibadet görevlerini yerine getirmede titizlik gösterir. Müslüman bu konuda ne bir zorlukla, ne bir sıkıntıyla, ne de bir umursamazlıkla karşılaşır.
- 3. Ahlâkta seçkinlik:** İnsanlar, müslümanın şahsında bildikleri şahsiyetlerden değişik bir şahsiyet görmeliler. Sözünde ve işinde kendisini belli eden bir doğruluk görmeliler. Alışverişinde gerçeklik kazanan güvenilirlik görmeliler. Antlaşmalarında söz vermesinde vefakarlık görmeliler. Af ve yumuşak başlılık aynasına akseden hoş görürlülük görmeliler. İslam'ın ahlak anlayışı "faziletlerle süslenmek, kötülüklerden arınmak" prensibine dayanmaktadır. Şu halde müslümanın, İslam dininin yasakladığı bütün kötülüklerden arınması, İslamın emrettiği bütün iyi huylarla süslenmesi gereklidir. Gençler! Nefislerinizi ıslah ediniz, ahlakınızla başkalarından ayrılıp üstün olunuz, hareketlerinizle örnek olunuz.
- 4. Dış görünüş bakımından seçkinlik.**

***

- **Gençlere bir tenbih** (*Bediüzzaman Said Nursî, Sözler*)

Sizdeki gençlik kat'iyen gidecek. Eğer siz daire-i meşruada kalmazsanız, o gençlik zâyi olup başınıza hem dünyada, hem kabirde, hem ahrette kendi lezzetinden çok ziyade belâlar ve elemeler getirecek. Eğer terbiye-i İslâmiye ile o gençlik ni'metine karşı bir şükür olarak iffet ve namusluluk ve taatte sarfetseniz, o gençlik mânen bâki kalacak ve ebedî bir gençlik kazanmasına sebep olacak.

Hayat ise, eğer iman olmazsa veyahut isyan ile o iman tesir etmez ise; hayat zâhiri ve kısacık bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüznler, kederler verir. Çünkü, insanda akıl ve fikir olduğu için, hayvanın aksine olarak hazır zamanla beraber geçmiş ve gelecek zamanlarla da fitraten alâkadardır. O zamanlardan dahi hem elem, hem lezzet alabilir. **Hayvan ise, fikri olmadığı için, hazır lezzetini, geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen korkular, endişeler, bozuyor.** İnsan ise, eğer dalâlet ve gaflete düşmüş ise, hazır lezzetine geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen endişeler o cüz'î lezzeti cidden acılaştırıyor, bozuyor. Hususan **gayr-i meşru ise, bütün bütün zehirli bir bal hükmündedir.**

İşte hayat böyledir. Hayatın lezzetini ve zevkini isterseniz, **hayatınızı iman ile hayatlandırınız ve ferâizle zînetlendiriniz ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz.**

Gençlik gidecek. Sefahatte gitmiş ise, hem dünyada, hem ahrette, binler belâ ve elemeler netice verdiğini ve öyle gençler ekseriyetle su-i istimal ile, israfat ile gelen evhamlı hastalıkla **hastahanelere** ve taşkınlıklarıyla **hapishanelere** veya sefaletanelere ve mânevî elemelerden gelen sıkıntılarla **meyhanelere** düşeceklerini anlamak isterseniz; hastanelerden ve hapishanelerden ve kabristanlardan sorunuz.

Beş-on senelik gençliğin gayr-i meşru zevki için, dünyada çok seneler gam ve keder ve berzahta azap ve zarar ve ahrette cehennem ve sakar belâsını çeken adam, hiç acınmaya müstehak olamaz. Çünkü zarara rızasıyla girene merhamet edilmez ve lâıyk değildir. Cenâb-ı Hak bizi ve sizi, bu zamanın câzibedar fitnesinden kurtarsın ve muhafaza eylesin, âmin...

***

- **Saadet Yolu** (*Bertrand Russell*)

Monoton sayılabilecek bir yaşamaya katlanma yeteneği, çocuklukta kazanılmış olmalıdır.

Bir çocuk, tıpkı bir filiz gibi, en iyi şekilde, yeri değiştirilmemekle gelişir. **Çok fazla seyahat, çok değişik etkilenmeler gençler için iyi değildir** ve büyüdükçe verimli monotonluğa dayanamaz hale gelmelerine yol açar.

İlgi dağıtıcı ve düzensiz bir ömür süren çocuğun dimağında, yapıcı gayeler kolay kolay yer edemez, çünkü bu durumda çocuğun düşüncesi, uzak başarılarından ziyade, yakın hazlara yönelir.

Mutlu bir hayat için, belirli derecede can sıkıntısına dayanabilme gücü şarttır ve bunun böyle olduğu, gençlere öğretilmesi gereken konulardan biridir.

Can sıkıntısına katlanamayan bir kuşak; küçük adamların, tabiattaki yavaş gelişmeye dayanamayan adamların, her türlü içgüdüğü vazodaki çiçekler gibi ağır ağır kuruyan kimselerin kuşağı olacaktır.

Yeryüzünün temposu yavaştır; güz ile kış, ilk bahar ile yaz kadar gerekli; hareket gibi hareketsizlik de gereklidir. Bir çocuğun, ergen kişiden de fazla bir şekilde, dünya hayat akışı ve dalgalanmaları ile temasa gelmesi lâzımdır. İnsan yapısı çağlar boyunca, tabiattaki oluşlar ritmine uyagelmiş ve ona uygun bir hal almıştır.

Yüksek öğrenimi gönlümce düzenleme yetkim olsaydı, **geçmiş çok iyi bilen, üstünde yaşadığımız gezegenin bir nokta ve bu gezegendeki ömrümüzün geçici bir olay olduğu bilincine derin bir şekilde erişmiş gençler** yetiştirmeye çalışırdım.

***

- **Kendine Yardım** (*Samuel Smiles*)

İtidal dairesinde çalışma hem sıhhidir, hem de insan büyesine elverişlidir. **Çalışma, bünyeyi terbiye eder, okumanın dimağı terbiye ettiği gibi**. Bu sebeple her insana boş vakitlerinde yapabileceği işler hazırlayabilen ve her insanın çalışmaları esnasında ona boş vakit bırakan cemiyetler, en mükemmel cemiyetlerdir.

Hayatta muvaffakiyet, herkesin tahmin ettiğinden ziyade, sıhhatli bir vücuda bağlıdır. Öğrenciler arasında sık sık gördüğümüz memnuniyetsizlik, neşesizlik, hareketsizlik ve durgunluk ihtimal, bedenî hareketlerin ihmali yüzünden doğmaktadır. **“Gençlerimizin pek çoğu ‘ümitsizlik okulunda’ yetişiyor.”** Gençler arasındaki bu ‘yeşil hastalık’a karşı yegâne ilâç: beden egzersizi, hareket, iş ve vücut meşguliyetidir.

Gençlerin alet kullanmasını öğrenmeleri çok faydalıdır, bu suretle elin ve kolun nasıl kullanılacağını öğrenmiş, sıhhi meşguliyeti tanımış, dimağlarını el işleriyle egzersiz etmiş, insanın nasıl faydalı olacağı hakkında fikir edinmiş ve nihayet beden gayretini âdet haline koymuş olurlar.

Tahsil edilirken dikkat olunacak başlıca iki nokta vardır: **Eldeki mevzuu tam mânasıyla kavramak ve dikkat etmek**. Onu adam akıllı kararıncaya kadar bütün dikkat ve ihtimamı bir tek mevzu üzerine toplamak. Bilginin kıymeti kemiyetle değil, keyfiyetle ölçülür ve onun insana faydası da bununla sağlanmış olur. Bunun içindir ki **edinilen az, fakat tam ve doğru bilgi; geniş, fakat derme çatma bilgilerden daha faydalı ve daha kıymetlidir**.

İnsanı değerli bir adam yapan ne karıştırdığı mevzuların çeşitliliği, ne de okuduğu kitapların sayısıdır; bunda asıl olan, öğrenilmesi karalaştırılmış mevzua tam uygunluk ve ona hâkim olmak, yani her ne öğreniliyorsa dimağı yalnız o mevzu üzerine toplamak.

En faydalı tahsil, kesin bir maksat ve gaye ile yapılanıdır. **Yapılan yarım yamalak tahsil birçok dimağların en güzel vasıflarını derin bir uykuya mahkûm eder** ve hiçbir zaman onların bir daha uyanmalarını mümkün kılmaz. Onları bu derin uykudan uyandırabilecek tek hâdise, büyük bir felâket veya karşılaşılabilecek mahrumiyettir.

Mirasa konan genç, hayatı çok kolay bir şey görür ve eline geçen servetle doymuş hale gelir. Çünkü artık isteyeceği, arzulanacağı hiçbir şey kalmamıştır. Uğruna mücadele edilecek ortada bir gaye de bulunmadığından kendini salıverir; artık o mânen de, madeten de uykuya dalmış demektir.

Bacon: “Gençlikteki tabiat kuvveti birçok ifrat hareketlerinin üzerinden geçerek ihtiyarlayıncaya kadar insanın yakasını bırakmaz.” şeklindeki mütalâasıyla fizikî olduğu kadar ahlâki bir hakikati ortaya koymuş oluyor. Bugün başkasına yapılan bir haksızlık, yarın kendimize dönecektir ve bunun gibi **gençlikteki günahlarımız büyüdüğümüz zaman bizi cezalandıracaktır.**

Gençlik deliliklerinin en fenası, sıhhati mahvetmek olmayıp hayat boyunca insanı perişan etmesidir. Sefahate alışmış bir genç artık lekelenmiştir ve ekseriya, kendisi isterse bile bir daha temizlenemez. Tedavi imkânı olsa bile bu, ancak dimağa gayet keskin bir vazzife ruhu ve faydalı çalışma için enerji aşlamakla kaabil olur.

Karakter eğitimi bir model meselesidir; biz hiç farkında olmayarak kendimizi etrafımızdaki insanların karakterleri, hareketleri, âdetleri ve fikirleriyle yuğururuz. Bunun için arkadaş seçerken bunların en iyi modellerini seçmek lâzımdır.

Gençlere tavsiye edilebilir ki daima iyi ve hattâ kendilerinden daha yüksek arkadaşların arkadaşlığını arasınlar. Yüksek fikirli zeki insanlarla görüşmesinden neler kazandığını anlatırken F. Horner şöyle der: “Hiç tereddüt etmeden söyleyebilirim ki **okuduğum bütün kitaplardan ziyade ben bunlar sayesinde fikrimi geliştirdim.**”

Bilginin kuvvet olduğunu biliriz ama karakter ondan da kuvvetlidir. Kalbsiz bir dimağ, ahlâksız bir zekâ, iyiliksiz bir beceriklilik, kendilerine göre kuvvetirler, fakat fenalığa yarayan birer kuvvet!

Sadece nazik bir bakış bile insanları sevindirir ve bahtiyar eder. Centilmen, en ziyade kendine hürmet etmekle tanınır. İnsanlık onun nazarında mukaddestir. Bundan da nezaket ve tahammül, iyilik ve hayırseverlik doğar. Hakiki centilmen odur ki yaradılışı en yüksek modellere göre şekil almıştır.

***

- **Genç Dava Adamlarına** (*Abdülaziz Kıranşal*)

Savunduğun değerleri önce kendin yaşa. Örnek ol ki sözünden ziyade halin tesirli olsun. Din, bir ideoloji değil hayat nizamıdır. Unutma!

Dava yolunda sabrın, direnişin ve istikrarın anahtarı sağlam bir maneviyattır. **Namazlarını cemaatle kılmaya gayret et. Her gün Kur’an’dan muhakkak bir bölüm oku. Sünnet konusunda titiz davran** ki hayatın bütünüyle ibadete dönüşsün. **Gözünü haramdan koru ki zihnin berrak, çehren nurlu, kalbin ferah olsun.**

Yediğine içtiğine dikkat et ki sözün tesirli olsun. Sinirlensen de küfürlü konuşma. Karşı cinsle münasebetlerine dikkat et. İzzetli ol. Laubaliliğe varmayan bir samimiyet, resmiyete varmayan bir ciddiyet sahibi ol ki şahsiyetini koruyasın. Unutma!

Kapın kardeşlerine açık olsun. Seni arayanların telefonlarına muhakkak dönüş yap. **İnsanları dinle, fikirlerine değer ver** ki onlar da sana değer versin. Nasihat ettiğin gibi nasihat almasını, tenkit ettiğin gibi tenkit dinlemesini de bil. İnandığın doğruların arkasında duracak kadar cesur, yanlışları söyleyecek kadar mert ol.

Unutma! En çetin imtihan dava içindeki imtihandır. **Kırılсан da kalp kırma. Üzülsen de üzme.** Sana yapılmasını istemediğin şeyi dava kardeşlerine yapma. Sana nasıl davranılmasını istiyorsan sen de kardeşlerine öyle davran.

Laf taşıyan, dedikodu yapan, **gıybet eden insanlardan uzak dur.** Kimsenin ayağını kaydırmayı, önünü kesmeyi, engel olmayı aklından bile geçirme. Kulis yapma. **İkbal peşinde koşma.** Unutma! **Allah bir şeyi takdir etmişse buna kimse engel olmaz.** O’nun takdir etmediğini ise hiçbir güç ve kuvvet yapamaz. Hiç aklından çıkarma herkes ettiğini bulur, **herkes ettiğini biçer.**

Her işinde samimi ve ihlâslı ol. Kimseyi de samimiyetsizlikle ve riyakârlıkla suçlama. Kalpleri ancak Allah bilir. Unutma! Niyetlere bakmak Allah’ın işidir. Sen yapılan işin doğruluğuna veya yanlışlığına bak. Sonuç Allah’a aittir.

Davamı daha çok insana ulaştıracağım diye inancından taviz verme. **Başka kesimlere hoş görünemiyim diye de eğilip, bükülme.** Unutma! İslam kâmil bir dindir. Hakkı savunmak için de, adaleti savunmak için de, zulümlere karşı durmak için de İslam’ın kavramları yeterlidir.

İslam düşmanlarının kavramlarıyla ve sloganlarıyla konuşma. Onların sembollerini kullanma. Onların reklâmlarını yapma. Gençlere onları örnek gösterme. Unutma! Biz, batıla benzememek için saçını, sakalını, bıyığını, giyim ve kuşamını bile onlardan farklı kılan, onlarla aynı gün oruç bile tutmayan bir Peygamberin (s.a.s.) ümmetiyiz. **Hak ile batılı birbirine karıştırma.**

Dini değerleri ve sembolleri hafife alma. Alanların da yanında durma. Seninle aynı görüşte olmasalar da **farklı görüşteki Müslüman kardeşlerine, ilim adamlarına, Müslüman şahsiyetlere saygısızlık etme.** Davanı da muhakkak savun. Ama onları tahkir etme.

***

- **Nesillere örnek seçmek** (*Sezai Karakoç*)

Medeniyetler içinde, hiç şüphesiz, en çok üstün insan örneği islâm medeniyetindedir.

Grek medeniyeti kahramanların ölülerinden tanrılar yontmuştur.

Roma medeniyeti de aynı metamorfozla kahramanları örnek olmaktan, insanların özeneceği üstün insanlar olmaktan çıkarmıştır. Hristiyanlık ve Yahudilik, bu metamorfozu, peygamberlere uygulamıştır.

İslâm ise, her şeyden önce, peygamberleri, olduğu gibi tanıtarak, yani **tanrılaştırmadan**, mucizeleri ve çektikleri çileleriyle tam bir gerçeklikle tesbit ederek, insanlığa en büyük örnek olarak sunmuştur.

Yakın zamanlara kadar, bir gelenek halinde, **Peygamberimizin ve bütün peygamberlerin hayatları, mucizeleri, sözleri, evlerde, camilerde, okullarda nesillerden nesillere nakledilirdi.** Her çocuk, akli ermeye başlar başlamaz, işte bu büyüklerin dünyasında yetişirdi ve yetiştirilirdi.

Peygamberlerin etrafında sahabeler, daha sonra imamlar, veliler, bilginler, kahramanlar, çocuğun ruhunu bir destan havasına bürürdü. Bizzat babası, annesi ve kardeşleri de aynı hava içinde yetişmiş olan çocuk, şahsiyetinin bir tohum gibi yavaş yavaş açılan katlarını açarken bu örnekleri gün gün ruhuna sindirirdi. Anadolunun ücra bir köşesinden gelmiş mehmetçiğin akli aşan kahramanlıklarının işte asıl kaynağı, bu örnekleri bütün bir yetişme çağında en tabii bir şekilde yaşamasıdır.

Tanzimattan sonrdır ki, batının tanınmış isimleri yavaş yavaş örnek olarak sızmak ster ruhumuza. Bugünkü eğitim sisteminde de bu örnek sunma işi tam bir faciadır. Çocuk, kendi tarihinden, kendi medeniyetinden, kendi kültüründen seçilmiş örneklerle üstünlük ufuklarına çekileceğine, bazı bakımlardan güçlü olsa da öbür özellikleriyle asla örnek olamayacak **batı büyüklerine özendirilmeye çalışılmakta**, bu da çocuğa yıkılmaz bir şahsiyet vereceğine, tam tersine bir onulmaz aşâğılık duygusu aşılamaktadır.

Gençliğimize, Peygamberimizi her durumda, her şartta örnek olarak göstermemiz, kalbleri peygamber sevgisiyle doldurmamız en büyük ödevlerimizdendir. Biz bunu yaparsak sonra onlar kendiliklerinden öbür örnekleri de bulacak ve seçeceklerdir.

Kalbleri silinmez peygamber aşkıyla dolu, örnekleri Peygamber olan bir nesil, **zamanın fatihi** br nesil demektir.

***

- **Gençliğe hitabe** (*Necip Fazıl Kısakürek*)

"Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik..."

"Zaman bendedir ve mekân bana emanettir!" şuurunda bir gençlik...

Devlet ve milletin büyük çapa ermiş **yedi asırlık hayatında ilk ikibuçuk asrını aşk, vecd, fetih ve hakimiyetle süsleyici; üç asrını kaba softa ve ham yobaz elinde kenetleyici; son bir asrını Allah'ın, Kur'an'ında "belhüm adal" dediği hayvandan aşağı taklitçilere kaptırıcı; en son yarım asrını da İşgâl ordularının bile yapamayacağı bir cinayetle, Türk'ü madde plânında kurtardıktan sonra ruh plânında helâk edici tam dört devre bulunduğunu** gören... Bu devreleri, yükseltici aşk, çürütücü taklitçilik ve öldürücü küfür diye yaftalayan ve şimdi, evet şimdi... Beşinci devrenin kapısı önünde dimdik bekleyen bir gençlik...

Gökleri çökertecek ve yeni kurbağa diliyle bütün "dikey"leri "yatay" hale getirecek bir nida kopararak "Mukaddes emaneti ne yaptınız?" diye meydan yerine çıkacağı günü kollayan bir gençlik...

Dininin, dilinin, beyninin, ilminin, ırzının, evinin, kininin, öcünün dâvacısı bir gençlik...

Halka değil, Hakk'a inanan; meclisinin duvarında "Hakimiyet Hakk'ındır" düsturuna hasret çeken, gerçek adâleti bu inanışta bulan ve halis hürriyeti Hakka kölelikte bulan bir gençlik...

Emekçiye "Benim sana acıdığım ve yardımcı olduğum kadar sen kendine acıyamaz ve yardımcı olamazsın! Ama sen de, zulüm gördüğün iddiasıyla, kendi kendine hakkı ezmekte ve en zalim patronlardan daha zalim istismarcılara yakını kaptırmakta başı boş bırakılamazsın!"; Kapitaliste ise "Allah buyruğunu ve Resûl emrini kalbinin ve kasanın kapısına kazımadıkça serbest nefes bile alamazsın!" ihtarını edecek... **Kökü ezelde ve dalı ebedde bir sistemin, aşkına, vecdine, diyalektiğine, estetiğine, irfanına, idrâkine sahip bir gençlik...**

Bir buçuk asırdır yanıp kavru lan ve bunca keşfine ve oyuncağına rağmen buhranını yenemeyen ve kurtuluşunu arayan batı adamının bulamadığını, Türk'ün de yine bir buçuk asırdır işte bu hasta batı adamında bulduğunu sandığı şeyi, o mübarek oluş sırrını, her sistem ve mezheb, ortada **ne kadar hastalık varsa tedavisinin ve ne kadar cennet hayâli varsa hakikatının İslâm'da olduğunu gösterecek ve bu tavırla yurduna, İslâm âlemine ve bütün insanlığa numunelik teşkil edecek bir gençlik...**

"Kim var?" diye seslenilince, sağına ve soluna bakınmadan fert fert "Ben varım!" cevabını verici, her ferdi "Benim olmadığım yerde kimse yoktur!" duygusuna sahip bir dâva ahlâkını pırıldatıcı bir gençlik...

Can taşıma liyakatini, **canların canı uğruna can vermeyi cana minnet sayacak kadar gözü kara ve o nispette strateji ve taktik sahibi bir gençlik...**

Büyük bir tasavvuf adamının benzetişiyile, zifirî karanlıkta, ak sütün içindeki ak kılı farkedecek kadar gözü keskin bir gençlik...

Bugün komik üniversitesi, hokkabaz profesörü, yalancı ders kitabı, çıkartma kâğıdı şehri, muzahafat kanalı sokağı, fuş albümü gazetesi, şaşkına dönmüş ailesi, ve daha nesi ve nesi, hâsılı, **güya kendisini yetiştirecek bütün cemiyet müesseselerinden aldığı zehirli tesiri üzerinden silkip atabilecek**, kendi öz talim ve terbiyesine memur vasıtalara kadar nefsinin koruyabilecek, tek başına onlara karşı durabilecek destanlık bir meydan savaşı içinde ve çetinler çetini **bu işin destanlık savaşını kazanabilecek bir gençlik...**

Annesi, babası, ninesi ve dedesi de içinde olsa, gelmiş ve geçmiş bütün eski nesillerden hiçbirini beğenmeyen, onlara "Siz güneşi ceketinizin astarı içinde kaybetmiş marka müslümanlarısınız! Gerçek müslüman olsaydınız bu hallerden hiçbiri başınıza gelmezdi!" diyecek ve gerçek müslümanlığın "ne idüğü"nü ve "nasıl"ını gösterecek bir gençlik...

Tek cümleyle, **Allah'ın, kâinatı yüzü suyu hürmetine yarattığı Sevgilisinin** alemleri manto gibi bürüyen **eteğine tutunacak, O'ndan başka hiçbir tutamak, dayanak, sığınak, sarnak tanımayacak** ve O'nun düşmanlarını ancak kubur farelerine denk muameleye lâyık görececek **bir gençlik...**

Bu gençliği karşımda görüyorum. Maya tutması için otuz küsur yıldır, devrimbaz kodomanların viski çektiği kamıştan borularla ciğerimden kalemime kan çekerek yırttığım, kıvrandığım ve zindanlarda çürüdüğüm bu gençlik karşısında, uykusuz, susuz, ekmezsiz, başımı secdeye mihlayıp bir ömür Allah'a hamd etme makamındayım.

Genç adam! Bundan böyle senden beklediğim manevî babanın tabutunu musalla taşına, Anadolu kıtası büyüklüğündeki dâva taşıma da gediğine koymandır!

Surda bir gedik açtık; mukaddes mi mukaddes!

Ey kahbe rüzgâr, artık ne yandan esersen es!

Allahın selâmı üzerine olsun!"

***

- **Selâm** (Sezai Karakoç, Gündönümü)

Diriliş gençliğine selâm!

Nefsine değil, ruhuna selâm!

Olduğu duruma değil, olacağı duruma selâm!

Gönlünü okşayıp vardığı yerde durdurmak için değil, durmadan ilerlemesi için uyarmak maksadıyla selâm!

Daha kısa bir deyişle, okşayıcı değil, uyarıcı, kamçılایıcı selâm!

Selâmın anlamına ve ruhuna ermesi için selâm!

Çileye çağrı biçiminde selâm!

Diriliş selâmı.

Hemen hemen henüz yoktur Diriliş Gençliği. Ama olmak üzeredir. Öyleyse “olması” için selâm!

Bir oluşum selâmı, bir varoluş selâmı, bir özdeğişim selâmı.

Yâd ellerden alınmış taklit günaydını değil, Özülke'nin gönül selâmı.

Hizmet selâmı.

İslâmın özünden fıskıran selâm.

Varlığın özünden gelen selâm.

Meşale selâmı. Gölge oyunlarının değil.

Özveri selâmı; benlik selâmı değil.

Kendilerini görmeme selâmı...

Doğru, güzel ve iyinin gönüllerde dirilmesi uğruna selâm.

Selâmımız bu. Kendi selâmımız.

Vakti erdiren selâm.

Kardeşlik selâmı.

Medeniyet selâmı.

Kan yakınlığının selâmı değil, kana bile işleyen kalb, kalbe işleyen ruh, ruha işleyen sır selâmı.

Safları sıklaştıran selâm.

Feraset selâmı.

Tohumu ağaç haline getiren, ağaca çiçek açtıran, çiçeği meyveye durduran selâm.

Cennet muştusu selâm. Tûba dallarının salıntısından çıkan ses. Gerçek “oluş” çağrısı selâmı.

Ruhu arıtan selâm. Aşağılık duygusundan, onun tersyüzünden başka bir şey olmayan gururdan arıtan selâm.

Faniliklerin üstünden aşan ebedîlik esintisi selâm. **“Ölmeden önce ölenler”in, “öldükten sonra gerçek dirilişle dirilecekler”in selâmı.**

Evet! Diriliş Gençliğine selâm. Henüz her kentte olsa olsa bir veya iki tane olan, fakat **olduğuyla yetinmeyip “olmak” için çırpınan, “doğmak” için yaşayan** ve yaşamayı bu doğuş için değerli bulan, dünyayı bu ülkü için yaşanmaya değer bulan, **“biçim”lere dikkatli, fakat esasta “öz”ün adamı**, gerçek sağlığın ve diriliğin sondajcısı Yeni Gençlik adaylarına adanmış bir selâm.

Ölümlerle hayat, şehitlikle gazilik, keremle cömertlik, Allah korkusuyla Allah sevgisi, saygıyla sevgi, oluşumla yapıcılık, sesle sessizlik, doğayla tarih, fizikle fizikötesi arasına gerilmiş Cebraîl kanatlı selâm.

Selâmların balözü selâm.

Baharın, ruh baharının hızı selâm.

Ta uzaklardaki gönülleri konuşturan, yalnızlığı ruhun silâhıyla ta kalbinden vuran, **taşkın suyu dindiren, yalmlı ateşi söndüren**, deprem durduran selâm.

Namaz selâmı.

Oruç selâmı, iftar selâmı.

Hac tavaflarının selâmı.

Cihad sancaklarının selâmı.

Minarelerin, camilerin, kubbelerin, türbelerin selâmı.

Peygamberlerin ve velilerin selâmı.

Bu selâmın, İslâmın diriliş selâmının peşinden koşan genç diriliş erine, **gönül genci diriliş askerine selâmlar olsun.**

***

- **Neden bir dünya görüşümüz yok** (*Cemil Meriç*)

Ondokuzuncu asra kadar, Osmanlı ülkesinde bir ortak şuur vardı: İslâmiyet. Vahye dayanan bir hakikatler bütünü... Bütün bir içtimâî nizamın temeliydi İslâmiyet. Sosyal bir sınıfın veya bir kavmin değil, ümmetin inançlarını dile getiriyordu. Ayıran değil, birleştirendi. **İnananlar**

kardeşiler. İnananlar, yani insanların hepsi. Tek Allah, tek kitap, tek hakikat, tek halife, tek dünya. İslâmiyet Süleymaniye’de kubbe, İtrî’de nağme, Bâkî’de şiir.

Medeniyetler de ihtiyarlar. Kocayan şuur ezeli hakikatin yüzeyinde bocalar. İslâmın dünya görüşü yekpareliğini kaybeder. Avrupa’nın maddî fetihleri, çöküş devrinin ulemâsını afallatır. Susar ve sahneden çekilirler. Yerlerini Avrupa’nın imal ettiği yeni bir insan tipi alır: **müstağrib**. Hem suda hem karada yaşayan bu hilkat garibesi giderek **büsbütün kopar mazisinden. Artık ne Asyalı, ne Avrupalıdır. Ne müslüman, ne Hıristiyan...** Tek kitabın yerine binlerce kitap, tek hakikatin yerine binlerce yarı hakikat geçer.

Her toplumun belli bir değerler bütününe ihtiyacı var. İrfanından kopan, ana dilini bile unutan müstağripler kafilesi kime, neye bağlanacak?

İdeoloji, iktisadî alt yapının ifadesidir. Sosyal bir sınıfın çıkarlarını dünyaca geçerli bir hakikat diye sunar. Oysa müstağrib Avrupa fikriyatını bir ilmihal gibi ezberlemeye kalkar. Bütünü kucaklayamaz... **Aydın, efendisinin ilâçlarını çalıp içen ahmak uşak.**

Batı medeniyeti liberalizme dayanıyordu, liberalizm sanayileşen Avrupa’nın, başka bir deyişle burjuvazinin dünya görüşüydü. **Bizde ne sanayi vardı, ne burjuvazi.** Avrupa’nın “batılaşınız” teklifi tek anlam taşıyordu: **“kapitalizme teslim olunuz”.**

Avrupa’yı tanımiyorduk ama kendimizi de unutmuştuk. Korkuyorduk düşünceden. Zirvelerde dolaşmamız yasaktı. Batı’yı batı yapan düşünce fatihlerinin yalını ismini biliyorduk.

Harf devrimi kütüphanelerimizi dilsizleştirmişti. Tek parti, çelik bir korse giydirmişti şuura. 60’lardan sonra sedler yıkıldı, izm’ler bulanık bir sel gibi aktı ülkemize. Tanzimattan beri susmağa alışan halk, sesini yüksetmeğe başladı. Yasak bölge kalmamıştı artık. İslâmiyet de serbestti, sosyalizm de.

İslâmiyet serbestti ama müstağribler için bir abesler yığınydı; **din, gericilikti. İslâm olmak, çağın dışına çıkmaktı.** Eğitim de, basın da müstağriblerin elindeydi. Gerçi halk imanından kopmamıştı. Sığ, soğuk, katılaştırmış bir iman. Ama müstağribler yüzde yüz batılıydılar ve batının değerlerine sadık kaldılar.

Yeni kuşaklara gelince.. onlar bu sahte batıcılıktan tiksinişlerdi. Masallarla avutulamazlardı artık. **İkiye ayrıldılar:** ülkelerinin mukaddeslerine sarılanlarla sosyalizme gönül verenler, Batı’nın kelimeleriyle: **sağcılarla solcular.**

İrfanımızı maziye bağlayan köprüler yıkılmış. İslâmiyet sisler içinde. İhmalin, bilgisizliğin, bütmanın sisleri. **Kur’ân’ı, “asrın idrâkine söyletmek” Âkif’in rüyasıydı.** Müslüman gençlik de aynı emel peşindedir. **İslâm, içtimâî bir nizam. Yaşayan ve yaşayacak olan bir dünya görüşü..** Ama bunu çağdaş insana kabul ettirmek kolay mı?

Oysa sosyalizm.. Sosyalizm, Tanzimatla başlayan batılılaşmanın, Cumhuriyetle kökleşen laik ve pozitif düşüncenin en efendice, en tabii sonucu değil mi? **İmanını kaybeden, tarihten koparılan genç nesiller için son kurtuluştur sosyalizm.**

Sosyalist Dünya Görüşü

Hıristiyanlık eski çağların kölelik düzenine kıyasla, bir ilerleyişti; insanlar Tanrı önünde eşitler. Onyedinci yüzyıl bir adım daha atarak, insanların akıl karşısında eşitliğini haykırdı. 1789 devrimi siyasî eşitliği gerçekleştirdi. Fethedilmeyen tek eşitlik kalmıştı: İktisadî eşitlik.

Sosyalizm, bencil ve maddeci bir dünyada, bir ızdırap çılgılığı, bir fetih rüyası.. Adâletsizlikler ortadan kalkacak, eşek arılarının yerini bal arıları alacaktır.

Her üç ideolojinin ortak yönü: Toplumdaki çelişkileri belirtmek ve onları ortadan kaldıracığını ileri sürmek.

İnsan her yasağa karşı düşkündür. Sosyalizm de tehlikelerle dolu yasak bir bölge idi. O da Avrupa’dan geliyordu ama, Avrupa’dan çok doğunun ezilen milletlerine sesleniyordu. Hürriyet, terâkki, anayasa gibi soyut bir kavram değil, “bilimsel bir dünya görüşü” idi. Gençlerimiz, hürriyetin sarhoşluğu içinde bu memnû meyveyi kabuğu ve çekirdeği ile yutacaklardı ve yuttular. **Bir din oldu sosyalizm.**

Okuyan gençlik düğüne gider gibi ölüme koştu, sosyalizm uğruna.

Bilmiyordu ki,

1) Hiçbir düşünce bir ülkeden ötekine olduğu gibi aktarılamaz.

2) İnsan düşünce için değil, düşünce insan içindir.

3) Batan bir ülkeyi bir anda kurtaracak hiçbir sihirli formül, yani izm yoktur.

- 4) Avrupayla aramızda aşılmaz bir duvar var. **Doğu, kapitalist için de, sosyalist için de sömürülecek bir alandır.** Doğulu ise, bir yarı insan, şüpheli bir yandaş, tek kelimeyle düşmandır.
- 5) Zilletten kurtulmanın yolu haysiyetimizi ispattır. Haysiyet, şuur ve fedakârlık demek. Şuur hiçbir kiliseye bağlanmamak, **her vesayeti reddetmek**, kapılarını her ışığa açmak demektir. Fedakârlık ise **inandığı değerler uğruna her çileyi göze almak**, hattâ ölümü bile. Saygıya lâyık insan kendi kafası ile düşünen ve düşüncesini haykırmaktan çekinmeyendir.

Marksizm de dışardan gelen bütün ideolojiler gibi bir felâket kaynağı olmuştur. Çünkü, çocuklarımız hazırlıksızdılar. Marksizmin de bir ideoloji olduğunu bilmiyorlardı. İdeolojinin bir yarı hakikat, **ilim kisvesine bürünmüş bir sınıf yalanı** olduğunu anlayan var mıydı zaten.

Marksizm tenkittir, şüphedir, araştırma yöntemidir. Marx'ın insanlığa en büyük armağanı: diyalektik.

Ama unutmayalım ki **adına bunca cinayetler işlenen marksizm, şuurlanmamıza da yardım etmiştir.** Evet, Türk insanı papağan batıcılıktan gerçek batıcılığa marksizmin sayesinde geçebilmiştir. **Avrupa'nın yalancılığına, kapitalizmin sömürüsüne dikkatimizi çekmiştir.** Anlatmıştır ki batı düşüncesi dokunulmaz bir hakikatler bütünü değildir. **Her sınıfın, her milletin, her camianın kendini korumak için uydurduğu yalanlar var.** Batı'dan icazet almadıkça Batı'yı tenkit edemezdik. Marksizm bize bu icazeti verdi. Yani şuurumuza takılan zincirleri kırdı ve **Avrupa büyüsunü bozdu.**

***

- **Gönülleri birleşenler! Selâm sizlere!
Uzaklarda dertleşenler! Selâm sizlere!**
Selâm sana hücrelerde benzi solan genç!
Selâm sana ey yılları hebâ olan genç!
İstikbalim gitti diye yaşlama sakın!
İstikbâlin değil, ruhun Tanrıya yakın!
O yabancı istikbale bir perde indir!
“Gerçek yarın” unutma ki bir gün senindir! (Atsız)
- Yeni Oğuz Nesli, Türk millî şuurundan ve İslâmın ruh ve imanından zerre kadar inhiraf etmeksizin Çağdaş **Türk-İslâm Sentezinin**” ulvî çilesini çekmektedir. (*S. Ahmet Arvasî*)
- **Yaşlanarak değil yaşayarak tecrübe kazanılır.** Zaman insanları değil armutları olgunlaştırır. (*Peyami Safa*)
- İnsanın büyüdükçe mi artıyor dertleri? Yoksa **insan büyüdükçe mi anlıyor gerçekleri?** (*Özdemir Asaf*)
- **Gençlik, yargılarında fazla acelecidir;** uçurumların üstünden köprüler geçirir. (*Alain*)
- Çöllerdeki deve dikenleri yaşar, ihtiyarlar; lâkin gül, tam gençlik çağında ölür gider. (*İkbal*)

Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur:

- “Beş şeyden önce **beş şeyin kıymetini bil:**
Ölümden önce hayatının,
Hastalığından önce sıhhatinin,
Meşguliyetinden önce boş vaktinin,
İhtiyarlıktan önce gençliğinin,
Fakirlikten önce zenginliğinin...”

Kur'ân-ı Kerîm'den âyetler:

Şüphesiz siz hâlden hâle geçeceksiniz. (*İnşikâk, 84/19*)

Allah, sizi yarattı. Sonra sizi öldürecek. İcinizden kimileri de, **bilgili olduktan sonra hiçbir şeyi bilmesin diye ömrünün en düşkün çağına ulaştırılır.** Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, (her şeye) hakkıyla gücü yetendir. (*Nahl, 16/70*)

Kime uzun ömür verirsek, onu yaratılış itibariyle tersine çeviririz (gücünü azaltırız). Hâlâ düşünmeyecekler mi? (*Yâsin, 36/68*)